Р Е Ш Е Н И Е
№ 2392

гр. София, 10.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 11 състав,** в публично заседание на 07.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **6879** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156-161 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от управителя К. К. В. срещу Ревизионен акт №[ЕИК]/18.01.2013г., издаден от Е. В. А. на длъжност главен инспектор по приходите при на ТД на НАП [населено място], изменен с Решение №1006/07.06.2013г. на Директора на Дирекция „ОДОП" при ЦУ на НАП като установения с акта резултат по ЗДДС за данъчен период м. 04.2011 г. данък за внасяне в размер на 12 705,63 лв. е определен на данък за внасяне в размер на 11 462,63 лв. ведно със съответните лихви и РА е потвърден в останалата оспорена част.

Жалбоподателят моли за отмяна на обжалвания ревизионен акт в потвърдената част, като счита, че е незаконосъобразен,необоснован и неправилен, издаден в противоречие с принципите за облагане с ДДС, установени както във вътрешното законодателство, така и в националната и общностната съдебна практика. По отношение на фактурите, издадени от [фирма] в решението са направени множество неточни и неправилни констатации, освен това никъде в преписката не е установено какви доказателства са поискани от ревизиращия екип. По отношение на [фирма] правото на данъчен кредит по издадените фактури е безспорно, т.к. са налице всички кумулативни изисквания на закона за това. Ревизиращите не са посочили кое именно условие от кумулативно посочените изисквания в закона не е изпълнено от жалбоподателя. Получателят по конкретната доставка на стока или услуга е обвързан само от действията на прекия си доставчик,който следва да отрази данъка в счетоводството си като задължение към бюджета, констатациите на ревизиращия

орган са необосновани и неправилни. По отношение на [фирма] при извършване на ревизията са нарушени регламентираните в ДОПК процедури относно извършване на насрещните проверки, съставяне на протоколите, удостоверяващи действията на органите по приходите, както и правилата за връчване на съобщенията, предвидени в разпоредбите на чл.28, ал.1, т.1, чл.29 и чл.32 от ДОПК. В нарушение на чл.32, ал.5 от ДОПК, органът по приходите не е предприел действия за изпращане на искането за представяне на документи по пощата с писмо с обратна разписка за всеки от контрагентите на проверяваното дружество. Не е спазено Указание №91-00-321/08.11.2007г. на ЦУ на НАП. Докато в стария закон изискванията за правомерно начисляване на данъка са четири на брой, то при сега действащият те са три – отпадна изискването данъкът да е отразен в счетоводството като задължение към бюджета, съответно отпадна необходимостта подобно отразяване у доставчика да се изследва с оглед възникването на правото на данъчен кредит за получателя на доставката. По отношение на [фирма] не е спазена процедурата по чл.32 от ДОПК. Спорните доставки са действително извършени, а дружеството разполага с кадрова обезпеченост. Жалбоподателят цитира ТР на О. на ВАС №5/2004г., Решение по съединени дела С-95/07 и С -96/07 на С., Решение по дело №с-384/2004 и С-440/2004 на С., като заявява, че е налице грубо противоречие между действията на приходната администрация и формираната трайна практика на Съда на Европейския съюз.

В съдебното заседание по делото жалбоподателят чрез адв. Д. поддържа жалбата и моли да му бъдат присъдени направените разноски – държавна такса, депозити за вещо лице и адвокатски хонорар.

Ответникът – Директорът на Дирекция „ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител пледира за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изразява становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед № 1205181/06.07.2012 г, издадена от П. Г. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията на дружеството по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от 01.02.2011 г. до 30.04.2011 г.

Ревизията е повторна по смисъла на чл. 155, ал. 4 от ДОПК и е възложена във връзка с Решение № 1453/18.06.2012 г. на директора на дирекция О. С., понастоящем дирекция ОДОП С., с което е отменен Ревизионен акт № 1109616/04.11.2011 г. за посочените периоди и преписката е върната за извършване на нова ревизия.

Ревизията приключва с Ревизионен акт №[ЕИК]/18.01.2013 г., издаден от Е. В. А., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед № К1205181/12.11.2012 г., издадена от Т. И. Т., изпълняващ длъжността началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С.. Същият е нарочно упълномощен да издаде заповед по реда чл. 119, ал. 2 от ДОПК в ревизионното производство по отношение на [фирма] съгласно Заповед РД-01-1358#3/01.11.2012 г.

С акта са определени задължения за довнасяне общо в размер на 30 253,50 лв. и лихви

за просрочие върху тях в размер на 5 507,89 лв. Допълнително установените задължения произтичат от извършени корекции на декларираните от дружеството резултати за ревизираните данъчни периоди вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], и [фирма]. С Решение №1006/07.06.2013г. на Директора на Дирекция „ОДОП" РА е изменен като установения с акта резултат по ЗДДС за данъчен период м. 04.2011 г. данък за внасяне в размер на 12 705,63 лв. е определен на данък за внасяне в размер на 11 462,63 лв. ведно със съответните лихви, като е признат данъчния кредит по фактура, издадена от [фирма]. РА е потвърден в останалата оспорена част.

1. По отношение на [фирма].

За данъчен период м. 02.2011 г. не е признато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 7 042,62 лв. по фактура № 1018/28.02.2011 г., издадена от [фирма] с предмет на доставка различни видове марков алкохол. Във фактурата са описани 28 артикула със съответното количество и единична цена.

На доставчика е извършена насрещна проверка, резултатите от която са отразени в Протокол за извършена насрещна проверка № 2200-8-1205181-1/24.10.2012 г. Констатирано е, че фактурата е отразена в дневника му за продажби и справката-декалрация за съответния период. В отговор на връченото му искане за представяне на документи и писмени обяснения от страна на [фирма] са представени обяснителна записка, договор от 11.01.2011 г., главна книга на сметка 7025 – Приходи от продажба – склад В. за м.02.2011 г., сметка 4110 – клиенти, оборотна ведомост, копие на платежна ведомост, фактури от предходни доставчици, дневник на продажбите и справка-декларация по ЗДДС.

Съгласно представения възложителен договор от 11.01.2011 г., [фирма] се задължава да извърши рекламна кампания на продаваните от възложителя [фирма] продукти с цел популяризиране на марката на възложителя и увеличаване на търговските му резултати. Изпълнителят гарантира до 2 % увеличение на приходите за първо и второ тримесечие на 2011г. От своя страна възложителят не заплаща стойността както на промотираните материали, така и възнаграждение на изпълнителя до установяване на резултатите от извършените от изпълнителя услуги. Изпълнителя се задължава да извърши възложеното в срок до 31.08.2011г. При постигане на увеличение на продажбите от 1% , възложителят приспада 100 % от вложените от изпълнителя материали и разходите за заплати и осигуровки на заетите във връзка с промоциите лица. При постигане на резултат от 2% възложителят заплаща посоченото по-горе плюс 5 000,00 лв. без ДДС комисионна за изпълнителя. След установяване на финансовите резултати на Възложителя в срок до 5.09.2011г. Изпълнителят е длъжен да издаде фактура за начисленото му възнаграждение.

В обяснителната записка управителят на [фирма] е посочил, че фактура № 1018/28.02.2011 г. е издадена във връзка със сключения договор от 11.01.2011 г. Плащане по фактурата не е извършено. Декларирано е, че, отчитане на резултатите не е направено между страните към дата 24.10.2012г., а след приключване на проекта ще се направи равносметка на постигнатите резултати. Ако такива не се отчетат, [фирма] ще заплати стойността на фактурата. При постигане на предвидения ръст на продажбите, [фирма] ще издаде фактура на [фирма] за цялата стойност на стоката плюс предвидената комисионна в размер на 5 000,00 лв.

В декларация управителят е посочил, че дейността на [фирма] е търговия със спиртни и безалкохолни напитки. Транспортът и товаро-разтоварните дейности на стоките до ревизираното дружество е осъществен с товарен автомобил и работници на доставчика.
При проверка в информационната система на НАП органите по приходите са установили, че [фирма] не е декларирало в дневниците си за продажби фактура с получател [фирма]. Не са представени документи, удостоверяващи отчитане на резултатите от извършената рекламна кампания по договора от 11.01.2011 г., въпреки че са договорени срокове за това. Срокът по договора за рекламната кампания е 31.08.2011 г., а срокът за установяване на финансовите резултати на възложителя [фирма] е 05.09.2011 г.
Съобразно изложеното органите по приходите намират, че липсва насрещна престация за стоките по спорната фактура, а ревизираното дружество е раздало същите безвъзмездно. Изтъкнато е обстоятелството, че не е налице и издадена от [фирма] фактура за извършена рекламна услуга, при която тези стоки да са били вложени. Предвид това органите по приходите намират, че доставката на алкохол по спорната фактура не е свързана с извършване на облагаема доставка при което на основание чл. 69, ал. 1, т. във връзка с чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС не е признато правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 7 042,62 лв. за данъчен период м. 02.2011 г. по издадената от [фирма] фактура.
Експертизата, възложена в хода на съдебното производство е установила, че фактура № 1018/28.02.2011г. е включена в справката декларация и дневника за продажби на дружеството за м.февруари 2011г. Осчетоводяването на процесната фактура е по сметка 4111 клиенти по аналитичен признак [фирма] в размер на 42 255,72 лв., отразен е приход по сметка 7025 – Приходи от продажба – склад В. в размер на 35 213,10 лв., начислен е данък по сметка 45321 – Начислен данък по продажбите в размер на 7 042,62 лв. Плащането е извършено и осчетоводено по сметка 501 – каса в размер на 42 255,72 лв. Прекият доставчик [фирма] е водил правилно счетоводно отчитане в съответствие със Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти.
Процесната доставка е отразена в счетоводството на жалбоподателя по сметка 4011 доставчици – по аналитичен признак [фирма] със стойност 42 255,72 лв. Начислен е данък добавена стойност по сметка 45311 – начислен данък за покупките, пълен кредит, в размер на 7 042,62 лв. По сметка 601 Разходи за материали е осчетоводена процесната доставка, като разходи за материали за промоции със стойност 35 213,10 лв. Има извършено разплащане по фактура 1018/28.02.2011г., като плащането е извършено в брой и осчетоводено по сметка 501 – каса.

2.По отношение на [фирма]
Не е признато право на приспадане на данъчен кредит за данъчни периоди м. 03.2011 г. и м. 04.2011 г. общо в размер на 12 667,88 лв. по 21 фактури, издадени от [фирма], с предмет на доставка цигари. Получените стоки са осчетоводени при ревизираното лице по сметка 601 Разходи за материали.
На доставчика е извършена насрещна проверка, за резултатите от която е съставен ПИНП №2200-8-1205181-5/26.09.2012 г.
При анализ на представените от дружеството-доставчик и ревизираното лице документи е установено, че стойността по фактурите е платена в брой,

транспортирането на стоките е за сметка на получателя, фактурите са включени в дневник за продажбите и са отразени в счетоводството на доставчика. Дейността на [фирма] е търговия със стоки, за което дружеството разполага с необходимия кадрови и технически ресурс.
Твърди се от жалбоподателя влагането на стоките в рекламна кампания на лицето, което му ги е предоставило, в случая [фирма], във връзка с което се представя договор с идентичен предмет като описания по-горе по договора с [фирма]. Констатирано е, че ревизираното дружество не е представило доказателства, удостоверяващи в коя рекламна кампания са вложени закупените от [фирма] стоки. Прието е, че липсват данни за начина на реализиране на стоките, включително за използването им за провеждане на рекламни кампании, както и по какъв начин са осъществявани тези кампании.
При така установената фактическа обстановка е формиран изводът, че липсват доказателства, които да удостоверяват, че фактурираните стоки са свързани с основната дейност на ревизираното дружество и че са използвани за извършването на рекламни кампании. Съобразно това и на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС не е признато правото на приспадане на данъчен кредит съответно размер на 6 427,60 лв. за данъчен период м. 03.2011 г. и в размер на 6 240,28 лв. за данъчен период м. 04.2011 г.
В хода на съдебното производство е прието неоспорено от страните заключение на назначената Съдебно-счетоводна експертиза, съгласно което процесните фактури са включени в дневниците за продажби на дружеството доставчик, съответно за м.март и м.април 2011г. В счетоводството на доставчика [фирма] процесните фактури са отразени по дебита на сметка 411/6 – клиенти по аналитичен признак [фирма]. По кредита на сметка 4532 начислен данък по продажбите е отразен начисления данъчен кредит по всички цитирани процесни фактури. По кредита на сметка 702/6 – приходи от продажби, е отразен прихода от продажбите на стоки и по сметка 304/3 – стоки е отразено изписването на стоките. По сметка 501 – каса в лева е отразено разплащане в брой по всички процесни фактури. Експертизата е установила, че прекият доставчик [фирма] е водил правилно счетоводно отчитане в съответствие със Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти.
Всички процесни доставки са отразени в счетоводството на жалбоподателяпо сметка 4011 доставчици – по аналитичен признак [фирма] със стойността на всяка една процесна фактура. Начислен е данък добавена стойност по сметка 45311 – начислен данък за покупките. По сметка 601 Разходи за материали са осчетоводени всички процесни доставки, като разходи за материали за промоции със съответната стойност на всяка една фактура. Има извършено разплащане по всички цитирани фактури, като плащането е извършено в брой и осчетоводено по сметка 501 – каса.

3. По отношение на [фирма].
За данъчен период м. 03.2011 г. период не е признато правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 7 051,00 лв. по 4 фактури, издадени от [фирма] с предмет на доставка „организиране на промоции на цигари марка „Д.”.
На доставчика [фирма] е извършена насрещна проверка, резултатите от която са отразени в изготвен ПИНП № 2200-8-1205181-2/26.09.2012 г. В същия е посочено, че адресираното до дружеството искане за представяне на документи и писмени обяснения е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Заедно с поставяне на съобщението

органът по приходите е изпратил и писмо с обратна разписка, приложено на стр.305 от делото. Съобщението е публикувано и на Интернет страницата на НАП. [фирма] не е представило изисканите документи.
Съгласно отразеното в ревизионния доклад, ревизираното дружество е информирано, че доставчикът не може да бъде открит на адреса му за кореспонденция и е поискано съдействие за осъществяване на контакт. Такъв контакт не е осъществен. Ревизираното дружество не е представило доказателства, от които да е видно какви рекламни кампании са проведени във връзка с издадените от [фирма] фактури, как и къде са организирани те.
Съобразени са доказателствата, събрани при предходната ревизия на [фирма], представени от доставчика. Въз основа на същите е констатирано, че от страна на [фирма] са представени фактури от негов предходен доставчик [фирма], с предмет на доставка маркетингови и консултантски услуги. Не са представени договори, от които да е видно какви услуги са извършени, начина на калкулиране на цената на услугата и нейните елементи. При проверка в информационната база данни на НАП е констатирано, че към момента на фактурираната доставка [фирма] не разполага с назначени по трудов договор лица.
С Протокол № 1238766/24.10.2012 г. са присъединени доказателства, събрани при ревизия по ЗДДС на [фирма], приключила с Ревизионен акт № [ЕГН]/13.12.2011 г. В последния е прието, че по издадените от [фирма] фактури не са налице реални доставки, но на основание чл. 85 от ЗДДС начисленият данък е дължим, а за получателите по фактурите не е налице правото на приспадане на данъчен кредит.
Въз основа на събраните доказателства ревизиращият екип е стигнал до извода, че липсват доказателства за осъществена доставка по смисъла на чл. 9 от ЗДДС.
Съобразно изложеното и на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 7 051,00 лв. за данъчен период м. 03.2011 г.
Според заключението на вещото лице, дадено по назначената ССчЕ осчетоводяването на процесните фактури е по сметка 41101 клиенти по аналитичен признак [фирма] , отразен е приход по сметка 702 – Приходи от продажби, начислен е данък по сметка 453/2 – Начислен данък по продажбите. Плащането е извършено и осчетоводено по сметка 501 – каса. Доставчикът [фирма] е водил правилно счетоводно отчитане в съответствие със Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти.
Процесните доставки са отразени в счетоводството на жалбоподателя по сметка 4011 доставчици – по аналитичен признак [фирма] с обща стойност на процесните доставки в размер на 42 306,00 лв. Начислен е данък добавена стойност по сметка 45311 – начислен данък за покупките, пълен кредит, в общ размер на 7 051,00 лв. По сметка 602 Разходи за външни услуги са осчетоводени процесните доставки, като разходи за промоции Д. заведения и огранизиране на промоции Д. със стойност 35 255,00 лв. Има извършено разплащане по фактурите, като плащането е извършено в брой и осчетоводено по сметка 501 – каса.

4. По отношение на [фирма].

За данъчен период м. 03.2011 г. не е признато правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 249,00 лв. по фактура, издадена от [фирма] с предмет на доставка „производство на рекламни облекла”.
Жалбоподателят е представил договор за поръчка от 01.02.2011г. между [фирма] и [фирма], с който възложителят възлага, а изпълнителят приема да достави работно облекло за промоции, което включва рокли, обувки, чанти и др. Плащането се извършва след предаване на цялото количество. Изпълнителят се задължава да извърши възложеното в срок до 31.03.2011г. приемането на изработеното ще се извърши с приемо – предавателен протокол, който съставлява неразделна част от договора (чл.11, ал.2 от договора). Представен по делото е приемо – предавателен протокол от 08.03.2011г. за предадени от фирма [фирма] на фирма „По сървиз” Е. рокли за промоции, колани, чанти и обувки по 88 броя.
В хода на ревизията на доставчика е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения по реда на чл. 32 от ДОПК поради неоткриване на адрес за кореспонденция. Поради неоткриването на лицето на адреса му за кореспонденция, е поискано съдействие от ревизираното дружество за осъществяване на контакт с доставчика. Предоставен е електронен адрес, на който е изпратено изготвеното искане за представяне на документи и писмени обяснения, като отговор на електронното съобщение не е получен. Заедно с поставяне на съобщението органът по приходите е изпратил и писмо с обратна разписка, приложено на стр.462 от делото. Съобщението е публикувано и на Интернет страницата на НАП.
Съобразени са доказателствата, събрани при предходната ревизия на [фирма], представени от доставчика. Освен фактурата, по което ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит, от страна на доставчика е била представена и фактура от предходен доставчик [фирма], с предмет на доставка маркетингова услуга. Предвид съдържанието на фактурите, органите по приходите са изтъкнали, че няма никаква обвързаност между представените фактури, както по предмет на доставката, така и по дата на издаване.
Констатирано е, че от доставчика не са представени документи, от които да е видно какви видове и количества облекла, по модел, цвят, материя размери, са фактурирани. Не са представени договор за поръчка и приемо-предавателни протоколи, от които да е видно какво работно облекло е произведено и /или закупено и предадено. Не са представени документи за извършено разплащане по доставката. Съобразени са и констатациите по Ревизионен акт № [ЕГН]/26.03.2012 г., издаден на [фирма], приобщен към настоящото производство, съгласно който липсват доказателства за реално извършени доставки от [фирма]. Прието е в РД, че представените документи не доказват реалността на доставките, т.е. липсват доставки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС. Не са представени доказателства за материална и кадрова обезпеченост за извършването им. Представена е фактура от предходен доставчик, без да е представен договор и не може да се установи, във връзка с каква облагаема доставка са издадени въпросните фактури.
Предвид така установените обстоятелства и на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС е отказано правото

на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 249,00 лв. за данъчен период м. 03.2011 г.
Назначената от съда Съдебно-счетоводна експертиза е установила, че осчетоводяването на процесната фактура в счетоводството на доставчика е по сметка 4101 клиенти по аналитичен признак [фирма] в размер на 13 494,00 лв., отразен е приход по сметка 702 – Приходи от продажба в размер на 11 245,00 лв., начислен е данък по сметка 453/2 – Начислен данък по продажбите в размер на 2 249,00 лв. Плащането е извършено и осчетоводено по сметка 501 – каса в размер на 13 494,00 лв. Прекият доставчик е водил правилно счетоводно отчитане в съответствие със Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти.
Процесната доставка е отразена в счетоводството на жалбоподателя по сметка 4011 доставчици – по аналитичен признак [фирма] със стойност 13 494,00 лв. Начислен е данък добавена стойност по сметка 45311 – начислен данък за покупките, пълен кредит, в размер на 2 249,00 лв. По сметка 602 Разходи за външни услуги е осчетоводена процесната доставка, като разходи за производство на рекламни облекла със стойност 11 245,00 лв. Има извършено разплащане по фактура 10826/08.03.2011г., като плащането е извършено в брой и осчетоводено по сметка 501 – каса.

Съгласно чл. 69, ал. 1, т.1 от ЗДДС, когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави. Чл. 70 от ЗДДС съдържа някои ограничения на правото на приспадане на данъчен кредит. Съгласно т.2 на ал.1 от същата разпоредба правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или чл.74 от ЗДДС, когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на лицето.
Не се доказва от събраните доказателства по делото, че стоките по фактурите, издадени от [фирма] и [фирма] – цигари и алкохол са използвани за извършването на последващи облагаеми доставки. В представените възложителни договори не се съдържат данни в какво са се изразявали рекламните услуги, извършвани от жалбоподателя и как фактически същите са били извършени – чрез продажба на стоките или чрез безвъзмездното им предоставяне на клиенти. Тъй като няма данни за последваща реализация чрез продажба на получените от възложителите стоки, съдът приема, че те са били подарявани безвъзмездно, с цел рекламиране на техните качества и популяризирането им. В издадения на По сървиз” Е. Ревизионен доклад №1109616/03.10.2011г. се съдържа информация за приложена от ревизираното лице справка на фирмите, на които са раздадени рекламните материали - уиски, джин, водка и др. и цигари. Други доказателства във връзка с изпълнението на договорите не са ангажирани. От жалбоподателя и от доставчика не са представени доказателства, удостоверяващи резултатите от проведената рекламна кампания. Изрично в писмени обяснения от доставчика е посочено, че

отчитане на резултатите от изпълнението на договора не е направено към момента на извършване на ревизията - една година след определения в договора срок. Не е установено издаване на фактура от ревизираното дружество към [фирма] и [фирма]. Липсват данни за получаване на възнаграждение за изпълнението на услуги по цитираните по-горе договори.
Ето защо жалбата по отношение на непризнатия данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма] и [фирма] е неоснователна, тъй като не са изпълнени условията на чл. 69, ал. 1, т.1 от ЗДДС, а е налице пречката по чл.70, ал.1, т.2 от ЗДДС.

По отношение на спорните доставки, фактурирани от [фирма] и [фирма] органите по приходите са отказали признаването на данъчен кредит поради недоказана реалност на извършените доставки.
Съобразно предмета на доставка по фактурите, издадени от [фирма] е необходимо да се посочи, че не е представен договор, в който да е изяснено какво ще представлява организирането на промоции на цигари, липсват данни за това наети от доставчика лица да са извършили промоции на определената марка цигари. Не се сочат обектите, в които е осъществена кампанията и периодът през който е осъществена, не е ясно за чия сметка са рекламните материали, предадени ли са на доставчика от възложителя или, че той сам за своя сметка е набавил такива. Не се установява наличието на кадрова обезпеченост на доставчика за извършване на фактурираните доставки. Представените фактури от предходен доставчик са със съвсем различен предмет - [фирма] е доставил по фактури маркетингови и консултантски услуги, несъответстващи на процесната доставка. Поради това не може да се приеме, че по фактурите, издадени от [фирма] има доказани действително извършени доставки.
Съгласно чл.68, ал.1, т.1 от Закона за данък върху добавената стойност данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Според дефиницията на чл.6, ал.1 от ЗДДС доставка на стока е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката. Съгласно чл. 9, ал.1 от ЗДДС доставка на услуга е всяко извършване на услуга. Съгласно чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС, регистрирано лице има право да приспадне като данъчен кредит данъка за стоките или услугите, които доставчикът – регистрирано по този закон лице му е доставил или предстои да му достави. С тази законова разпоредба законодателят е регламентирал още веднъж като основно условие за наличието на право на приспадане на данъчен кредит фактът за реалността на доставката.
Притежаването на данъчни фактури не е достатъчно да обоснове реалност на отразените във фактурите стопански операции. В редица свои решения Съдът на Европейския съюз (С.) приема, че правото на приспадане следва да се признае не само защото данъкът е вписан във фактурата. Според т.53 от Решение на С. (сега С.) по дело С-454/98г. това право следва да се ограничава до действително дължимите данъци, т.е. тези, отговарящи на облагаема сделка. В посочения смисъл е и приетото от С. в решение от 06.12.2012г. по дело С-285/11г. В т.31 от същото съдът е посочил, че за да се

установи, че на основание на процесните доставки на стоки е налице правото на приспадане, е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани от получателя за извършването на последващи облагаеми сделки. В т.32 е посочено: ”Следва да се напомни, че в рамките на производството, образувано на основание чл.267 ДФЕС, Съдът няма компетентност да проверява, нито пък да преценява фактическите обстоятелства, свързани с делото по главното производство. Следователно запитващата юрисдикция е задължена, в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото”; „ Ако в резултат от тази преценка се установи, че разглежданите в главното производство доставки на услуги са реално осъществени и в последствие тези услуги са били използвани от дружеството за целите на неговите облагаеми сделки, по принцип правото на приспадане не би могло да му бъде отказано /т.33/. Следователно, за да се признае правото на приспадане на ДДС е необходимо услугите да се реално получени и да са използвани за целите на облагаеми сделки. В случая липсват обективни данни за осъществяване на доставките на стоки и услуги, както и за извършване на последващи доставки с предмета по спорните фактури.
Неоснователно е възражението в жалбата, че при връчването на съобщенията на [фирма] има допуснати нарушения на чл.32 от ДОПК, тъй като изискванията по всичките му алинея са спазени от органите по приходите. Нарушението на Указание №91-00-321/08.11.2007г. на Изпълнителния директор на ЦУ на НАП като вътрешно – служебен акт, ако е налице, евентуално би могло да доведе до дисциплинарна отговорност, но тъй като указанието по никакъв начин не обвързва съда, не той е органът, който е задължен да следи за изпълнението му.

Горното се отнася и за доставките, фактурирани от [фирма]. Настоящата съдебна инстанция споделя констатациите на решаващия орган по отношение на доставките, фактурирани от [фирма], че предмета на доставката, така както е посочен във фактурата е неясен доколкото не става ясно дали се касае за изработването на облеклата и продажбата им или единствено за препродажба на такива на жалбоподателя.Вън от това, представеният само от страна на жалбоподателя договор за поръчка от 01.02.2011г. не съдържа никаква спецификация относно модели,цветове, размери, единични цени и бройки на уговорените да бъдат доставени рокли, обувки, чанти и др. В договора видовете рекламно облекло са неизчерпателно изброени / „и др.”/, а не е представено доказателство за последваща конкретизация от възложителя, за да знае изпълнителят какво точно е задължен да престира. Не се представят доказателства за това, че доставчикът е разполагал с материали и е бил кадрово обезпечен за изпълнение на съответната доставка. Представената фактура от предходен доставчик [фирма] е с предмет маркетингова услуга, поради което не може да се обвърже с последвала доставка на работно облекло. Не отговарят на истината твърденията в жалбата, че не е спазена процедурата по чл.32 от ДОПК за връчване на искането за представяне на доказателства от трето задължено

лице.
Ето защо, отказът на правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма] и [фирма] е законосъобразен.

Поради изложеното жалбата се явява неоснователна и недоказана в цялост и като такава следва да се отхвърли. Предвид изхода на делото на ответника на основание чл.161, ал.1 от ДОПК се дължи юрисконсултско възнаграждение, в размера до минималното възнаграждение за един адвокат, което съдът определя на 1 050 лева /хиляда и петдесет лева/.

Водим от горното и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, I АО, 11 с-в

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], представлявано от управителя К. К. В. срещу Ревизионен акт №[ЕИК]/18.01.2013г., издаден от Е. В. А. на длъжност главен инспектор по приходите при на ТД на НАП [населено място], изменен с Решение №1006/07.06.2013г. на Директора на Дирекция „ОДОП” при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Дирекция „ОДОП” - С. при ЦУ на НАП сумата от 1 050 лева /хиляда и петдесет лева/ юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД в 14-дневен срок от съобщенията до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: